

Biết Đức Chúa Trời

Kinh Thánh Nghiên Cứu: Sáng thế Ký 3:1-5; Lê-vi Ký 20:26; 1 Sa-mu-ên 2:2; 1 Giăng 4:7-19; Sáng thế Ký 1:1; Sáng thế Ký 2:7; Ma-thi-ơ 1:23; Ma-thi-ơ 28:20.

Câu Gốc: “Vả, sự sống đời đời là nhìn biết Cha, tức là Đức Chúa Trời có một và thật, cùng Giê-su Christ, là Đấng Cha đã sai đến” (Giăng 17:3).

Có sự hiểu biết rõ ràng về bản tính của Đức Chúa Trời là nền tảng để có một mối quan hệ vững chắc với Ngài. Vì vậy, trong tuần này, chúng ta sẽ cẩn thận xem xét những gì Kinh Thánh dạy về bản tính của Đức Chúa Trời, luôn nhớ rằng: “Bóng tối của sự hiểu lầm về Đức Chúa Trời đang bao phủ thế gian. Loài người đang đánh mất sự hiểu biết về bản tính của Ngài. Bản tính ấy đã bị hiểu sai và bị xuyên tạc. Trong thời điểm này phải rao truyền một sứ điệp từ Đức Chúa Trời, một sứ điệp có ảnh hưởng soi sáng và có quyền năng cứu rỗi. Bản tính của Ngài phải được bày tỏ. Ánh sáng vinh hiển của Ngài, ánh sáng của sự nhân từ, thương xót và lẽ thật của Ngài. . . phải được chiếu rọi vào trong bóng tối của thế gian. Sự bày tỏ về bản tính yêu thương của Đức Chúa Trời là sứ điệp thương xót cuối cùng phải được ban cho thế gian.”—Ellen G. White, *Christ’s Object Lessons*, tr. 415.

Dường như không thể mô tả Đức Chúa Trời một cách đầy đủ; vì vậy, điều tốt nhất chúng ta có thể làm là chỉ ra những gì Kinh Thánh nói về Ngài. Dầu rằng, nhất là ngay bây giờ, chúng ta sẽ không bao giờ hiểu hết mọi điều có thể biết về bản tính kỳ diệu của Đức Chúa Trời, nhưng hãy cầu xin rằng khi chúng ta học biết Ngài nhiều hơn, sự hiểu biết và tình yêu của chúng ta dành cho Ngài sẽ sâu nhiệm hơn, để rồi cuối cùng, chúng ta sẽ muốn đến gần Ngài hơn, hầu phần chiếu tình yêu và bản tính của Ngài cho người khác.

Học bài học tuần này để chuẩn bị cho ngày Sa-bát, 11 tháng 4.

Hình Ảnh Rõ Ràng Hơn Về Đức Chúa Trời

Kinh Thánh đưa ra bức tranh chân thật nhất, rõ ràng nhất và nhất quán nhất về Đức Chúa Trời. Toàn bộ Kinh Thánh tìm cách vén bức màn vô hình giữa thế giới hữu hình của chúng ta và thế giới vô hình; chỉ cho chúng ta biết chúng ta từ đâu đến và chúng ta đang đi về đâu; và sau cùng, cho biết ai là Đấng kiểm soát mọi sự và Đức Chúa Trời là Đấng như thế nào.

Từ Sáng thế Ký đến Khải huyền, chúng ta đọc về Đức Chúa Trời có một và thật, Đấng tự bày tỏ cho chúng ta qua Kinh Thánh và qua Đức Chúa Giê-su Christ, Đức Chúa Trời nhập thể. Chúng ta có thể đọc về sự toàn năng của Ngài (*Gióp 1:12*), sự toàn tri của Ngài, bản tính biết hết mọi điều (*Ê-sai 46:9, 10*), sự công bình của Ngài (*Ê-sai 30:18*), sự thương xót của Ngài (*Phục truyền 7:9*), lòng nhân từ và sự nhịn nhục của Ngài đối với chúng ta (*Rô-ma 2:4*), sự khôn ngoan của Ngài (*1 Cô-rinh-tô 2:7*), ân điển của Ngài (*2 Cô-rinh-tô 12:9*), sự tha thứ của Ngài (*Ma-thi-ơ 6:14*), ý muốn của Ngài cho đời sống chúng ta (*Giê-rê-mi 29:11*), quyền năng của Ngài chiến thắng sự chết (*Giăng 11:25*), vương quyền của Ngài (*Thi thiên 47:8*), bản tính đời đời của Ngài (*Phục truyền 33:27*), và nhiều đặc tính khác khiến chúng ta có vô số lý do để yêu mến và có mối quan hệ bền chặt với Ngài. Chúng ta càng biết Đức Chúa Trời và biết Ngài là Đấng như thế nào, chúng ta càng yêu mến Ngài và khao khát một mối quan hệ gần gũi, bền chặt với Ngài.

Chính Lu-xi-phe là kẻ đầu tiên nghi ngờ bản tính của Đức Chúa Trời. Những hoài nghi của nó về Đức Chúa Trời là ai đã dẫn đến trận chiến lớn nhất trong lịch sử vũ trụ của chúng ta. Kể từ đó, “Sa-tan luôn luôn nghiên cứu để giữ tâm trí loài người bện rộn với những điều ngăn trở họ đạt được sự hiểu biết về Đức Chúa Trời.”—Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, tập 5, tr. 740. Sa-tan không quan tâm chúng ta hình dung về Đức Chúa Trời như thế nào (thuyết phiếm thần, đa thần, thuyết thần giáo, v.v.), miễn sao đó không phải là nhận thức đúng về Ngài.

Hãy đọc Sáng thế Ký 3:1–5. Mục tiêu của Sa-tan trong cuộc trò chuyện với Ê-va là gì? Nó đã nói dối gì với Ê-va về bản tính của Đức Chúa Trời?

Sau cùng, sứ điệp của Sa-tan đối với Ê-va là: Đức Chúa Trời đang giấu bà điều gì đó. Đức Chúa Trời không muốn điều tốt nhất cho bà. Bà không thể tin Ngài. Ellen White mở rộng ý này khi bà viết, “Ngay từ lúc cuộc đại chiến bắt đầu, mục đích của Sa-tan là xuyên tạc bản tính Đức Chúa Trời và kích động sự phản nghịch chống lại luật pháp Ngài.”—*Patriarchs and Prophets*, tr. 338.

Bản tính của Đức Chúa Trời bị xuyên tạc trong thế gian chúng ta như thế nào? Quan trọng hơn, đôi khi bạn đã xuyên tạc bản tính của Ngài với người khác ra sao? Nếu có, nhờ sự giúp đỡ của Đức Thánh Linh, bạn có thể làm gì để thay đổi? Bạn có thể bày tỏ tình yêu của Đức Chúa Trời cho những người xung quanh bạn bằng cách nào?

Đức Chúa Trời Là Thánh

Sự thánh khiết không phải là một từ mà phần lớn người ta thường dùng trong ngôn ngữ hằng ngày, có lẽ vì xung quanh chúng ta có quá ít điều thánh. Ngày Sa-bát là ngày thánh, và dĩ nhiên Đức Chúa Trời là thánh. Ngoài Đức Chúa Trời ra, đời sống thường nhật của chúng ta thiếu sự thánh khiết.

Nếu bạn nghiên cứu những thuộc tính thường được gắn với bản tính Đức Chúa Trời, bạn sẽ nhận ra sự thánh khiết là cốt lõi của chính con người Ngài. Nhưng điều đó có nghĩa gì?

Những câu Kinh Thánh sau mô tả Đức Chúa Trời như thế nào: Lê-vi Ký 20:26; 1 Sa-mu-ên 2:2; Ê-sai 57:15; Ê-xê-chi-ên 38:23?

Khi Kinh Thánh mô tả Đức Chúa Trời là đỉnh cao của sự thánh khiết, điều đó có nghĩa là Ngài hoàn toàn không có điều ác và hoàn toàn cách biệt khỏi tội lỗi. Đức Chúa Trời tốt lành trọn vẹn từ đầu đến cuối. Theo nghĩa này, sự thánh khiết là trọng tâm của mọi thuộc tính khác của Ngài.

Ví dụ, tình yêu của Đức Chúa Trời là một tình yêu tinh sạch, thánh khiết—một tình yêu hoàn toàn không mang tính ích kỷ hay động cơ vị kỷ nào. Sự toàn tri (biết hết mọi điều) của Ngài là sự toàn tri thánh khiết, nghĩa là không có ý định xấu. Chúng ta có tin một Đức Chúa Trời toàn tri nếu Ngài không thánh khiết không? Dĩ nhiên là không! Chúng ta sẽ sợ Ngài, và đó là điều hợp lý.

Sự toàn năng (có mọi quyền năng) của Đức Chúa Trời là sự toàn năng thánh khiết. Hãy tưởng tượng một Đức Chúa Trời toàn năng nhưng không thánh khiết. Ngài có thể là một bạo chúa đầy quyền lực và gian ác. Chỉ có sự thánh khiết của Đức Chúa Trời mới cho phép và giúp chúng ta thật sự yêu mến Ngài, vì Ngài tốt lành từ đầu đến cuối. Đây là lý do sự thánh khiết có lẽ là đặc tính quan trọng nhất để giúp chúng ta hiểu về bản tính Đức Chúa Trời. Tuy nhiên, có lẽ đây cũng là một trong những điều bị hiểu lầm nhiều nhất.

Hãy nghĩ về những nhân vật trong Kinh Thánh như Môi-se, Ê-sai, Ê-xê-chi-ên, Đa-ni-ên và Giăng khi họ bước vào sự hiện diện của Đức Chúa Trời. Phản ứng đầu tiên của họ là gì? Họ cởi giày, che mặt, hoặc ngã xuống như chết. Là con người, chúng ta đầy tội lỗi và bất khiết đến nỗi không thể đứng trước mặt Đức Chúa Trời. Bất cứ người nào nhìn thấy mặt Đức Chúa Trời thì sẽ chết. Cũng như vậy, khi Ellen G. White nhận được Khải tượng, bà thường kêu lên “Vinh hiển . . . vinh hiển . . . vinh hiển” vì đó là từ dường như diễn tả rõ nhất điều bà thấy. Và dĩ nhiên, bốn sanh vật sống ngày đêm không hề nghĩ nói rằng, “Thánh thay, thánh thay, thánh thay là Chúa, là Đức Chúa Trời, Đấng Toàn năng, Trước Đã Có, Nay Hiện Có, Sau Còn Đến!” (*Khải huyền 4:8*)

Quả thật, Đức Chúa Trời là sự thánh khiết tinh sạch, và khi chúng ta đến với Ngài, chúng ta phải nhìn Ngài như vậy. Việc biết điều này gây cảm hứng cho bạn như thế nào? Điều này thách thức bạn ra sao về bản tính của chính mình?

Đức Chúa Trời Là Sự Yêu Thương

Sự yêu thương có lẽ là từ phổ biến nhất mà Cơ Đốc nhân dùng để mô tả bản tính Đức Chúa Trời. Điều này có thể xuất phát từ lời khẳng định về Đức Chúa Trời trong 1 Giăng 4:8: “Ai chẳng yêu, thì không biết Đức Chúa Trời; vì Đức Chúa Trời là sự yêu thương.” Giăng không nói, “Đức Chúa Trời là Đấng yêu thương,” nhưng nói, “Đức Chúa Trời là sự yêu thương.” Yêu thương là bản tính của Ngài, là cốt lõi của con người Ngài.

Với nhiều người, hình ảnh về Đức Chúa Trời xuất phát từ định nghĩa yêu thương của con người, vốn luôn méo mó và bất toàn. Thay vào đó, định nghĩa của chúng ta về yêu thương phải được định hình bởi Đức Chúa Trời là ai và Ngài bày tỏ điều gì về chính Ngài trong Lời được soi dẫn.

1 Giăng 4:7–19 giải thích cho chúng ta điều gì về sự yêu thương?

Tình yêu của Đức Chúa Trời là trọn vẹn, tự do và sâu sắc, như 1 Giăng nhắc đi nhắc lại lời mời gọi hãy “ở trong” Ngài: “Chúng ta đã biết và tin sự yêu thương của Đức Chúa Trời đối với chúng ta. Đức Chúa Trời tức là sự yêu thương, ai ở trong sự yêu thương, là ở trong Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời ở trong người ấy” (1 Giăng 4:16). Ngài đã dựng nên con người theo hình ảnh Ngài (*Sáng thế Ký 1:27*) để yêu và khao khát được yêu. Trong tiếng Hê-bơ-rơ, từ *hesed* mô tả tình yêu giao ước của Đức Chúa Trời, một tình yêu trung thành, che chở, bền vững và dịu dàng đối với nhân loại.

Các ngôn ngữ cổ Hê-bơ-rơ và Hy Lạp dùng nhiều danh xưng khác nhau để chỉ về Đức Chúa Trời, những danh xưng mà ý nghĩa của chúng nắm bắt và soi sáng các khía cạnh khác nhau của bản tính tuyệt mỹ của Ngài. Dưới đây là hai ví dụ:

- *Adonai*: Chúa của muôn loài, Đấng trị vì đời đời, liên quan đến giao ước (*Sáng thế Ký 15:2; Các Quan Xét 6:15; Ma-la-chi 1:6; Thi thiên 97:5*).
- *Yahweh-Yireh*: Chúa Sẻ Sấm Săn (*Sáng thế Ký 22:13, 14*).

Sự bày tỏ lớn nhất về tình yêu của Đức Chúa Trời là Ngài ban Con Ngài cho thế gian (Giăng 3:16), Đấng đã chết vì tội nhân (*Rô-ma 5:8*). Đức Chúa Trời không buộc phải làm điều này, nhưng vì tình yêu bao la, tuyệt đối và vị tha, Ngài đã sai Đức Chúa Giê-su đến để con người có thể tự do đáp lại tình yêu Ngài qua sự chết thay thế của Ngài. Đức Chúa Giê-su không chỉ là nhịp cầu nối lại mối phân cách giữa chúng ta và Đức Chúa Trời (*Ê-sai 59:1, 2*), mà còn sống để bày tỏ trọn vẹn bản tính yêu thương của Đức Chúa Trời (*Giăng 14:9; Hê-bơ-rơ 1:3*) và kéo mọi người đến cùng Ngài (*Giăng 12:32*).

Nhiều danh xưng của Đức Chúa Trời phản ánh sự thánh khiết và tình yêu làm trọng tâm. Đọc 1 Cô-rinh-tô 13:4–8, và trong mỗi trường hợp, hãy thay chữ “sự yêu thương” bằng chữ “Đức Chúa Trời.” Điều này mở rộng sự hiểu biết của bạn về bản tính Đức Chúa Trời như thế nào? Nếu bạn đặt tên mình vào chỗ chữ “sự yêu thương,” điều đó hợp với bạn được bao nhiêu?

Đức Chúa Trời Trong Sự Sáng Tạo

Hẳn bạn biết câu Kinh Thánh đầu tiên nằm lòng là: “Ban đầu Đức Chúa Trời.” Trong tiếng Hê-bơ-rơ, từ chỉ “Đức Chúa Trời” ở đây là *Elohim*. Dù từ này có thể được dùng khi nói về các “thần” giả, nhưng khi nói về Đức Chúa Trời chân thật, nó mô tả Đấng Tạo Hóa toàn năng, vô cùng quyền lực, liên quan đến toàn thể công cuộc sáng tạo; Đức Chúa Trời siêu việt vượt quá sự hiểu biết của chúng ta và kiểm soát mọi sự. Ngài quyền năng đến nỗi chỉ bởi lời phán của Ngài mọi vật được dựng nên.

Nhưng sang chương kế tiếp, Sáng thế Ký 2, lại xuất hiện một danh xưng khác của Đức Chúa Trời: Giê-hô-va. Danh xưng này gắn liền với *Elohim* (*Giê-hô-va Đức Chúa Trời*), vẫn là Đức Chúa Trời toàn năng ấy; nhưng Giê-hô-va là danh xưng mang tính cá nhân hơn của Đức Chúa Trời chân thật, thường dùng để nhấn mạnh rằng Ngài là Đức Chúa Trời của giao ước, trong mối quan hệ yêu thương với dân Ngài.

Hãy so sánh sự mô tả Đức Chúa Trời trong Sáng thế Ký 1:1 và Sáng thế Ký 2:7. Bạn nhận thấy điều gì?

Trong Sáng thế Ký 2:7, chúng ta có thể hình dung Đức Chúa Trời quỳ xuống để nắn nên con người đầu tiên từ bụi đất bằng chính tay Ngài. “Giê-hô-va Đức Chúa Trời bèn lấy bụi đất nắn nên hình người, hà sanh khí vào lỗ mũi; thì người trở nên một loài sanh linh” (*Sáng thế Ký 2:7*). Đây là Đức Chúa Trời gắn gũi—gắn đến nỗi Ngài hà hơi sống vào mũi A-đam. Danh xưng Giê-hô-va trình bày một bức tranh thân mật hơn về Đức Chúa Trời; nhưng Môi-se dùng cả hai danh xưng trong hai chương đầu của Kinh Thánh để mô tả cho chúng ta hai đặc điểm ấy của Đức Chúa Trời.

Thật đáng kinh ngạc! Chúng ta thấy sự siêu việt của Đức Chúa Trời đối với chúng ta qua *Elohim*, và sự hiện diện gắn gũi của Ngài với chúng ta qua Giê-hô-va. Thật ích lợi cho chúng ta khi suy gẫm cả hai phương diện này của bản tính Đức Chúa Trời: quyền tể trị của Ngài trên mọi sự và sự gắn gũi của Ngài với chúng ta. Như Phao-lô đã nói với người A-thên trên đồi A-rê-ô-ba: “hầu cho tìm kiếm Đức Chúa Trời, và hết sức rờ tìm cho được, dấu Ngài chẳng ở xa mỗi một người trong chúng ta. Vì tại trong Ngài, chúng ta được sống, động, và có, y như xưa một vài thi nhân của các người có nói rằng: Chúng ta cũng là dòng dõi của Ngài” (*Công vụ các Sứ đồ 17:27, 28*).

Điều quan trọng là chúng ta tiếp tục tìm kiếm một hình ảnh rõ ràng và quân bình về Đức Chúa Trời dựa trên những gì Kinh Thánh dạy về bản tính của Ngài, hầu tăng trưởng trong mối quan hệ với Ngài. Đây là lý do chúng ta cần đọc mọi phần của Kinh Thánh thay vì chỉ tập trung vào một phần nào đó. Quả thật, chúng ta càng học biết về bản tính Đức Chúa Trời, thì chúng ta càng học biết yêu mến Ngài.

Hãy đọc lời Ê-li-hu mô tả một vài thuộc tính của Đức Chúa Trời trong Gióp 36:24–33 và Gióp 37. Rồi đọc lời Đức Chúa Trời tuyên bố về sự toàn năng của Ngài trong Gióp 38 và 39. Những đoạn này bày tỏ cho chúng ta điều gì về Đức Chúa Trời?

Em-ma-nu-ên, Chúa Ở Cùng Chúng Ta

Nếu bạn muốn chia sẻ với một người chưa tin Chúa một sự mô tả từ Kinh Thánh về bản tính Đức Chúa Trời, bạn sẽ chọn phần nào trong Kinh Thánh?

Câu trả lời hay nhất, dĩ nhiên, là Đức Chúa Giê-su. Kinh Thánh nói rằng Đức Chúa Giê-su không chỉ phản chiếu Đức Chúa Trời mà còn bày tỏ Đức Chúa Trời. Có nhiều đoạn Kinh Thánh giải thích điều này, nhưng đoạn đơn giản nhất là Giăng 14:9: “Đức Chúa Giê-su đáp rằng: Hỡi Phi-líp, ta ở cùng các ngươi đã lâu thay, mà ngươi chưa biết ta! Ai đã thấy ta, tức là đã thấy Cha. Sao ngươi lại nói rằng: Xin chỉ Cha cho chúng tôi?” Muốn biết Đức Chúa Cha là Đấng như thế nào, chúng ta phải nhìn vào Đức Chúa Giê-su— lời nói, việc làm, cách ứng xử, và tình yêu lớn lao của Ngài đối với nhân loại được bày tỏ qua sự chết và sự sống lại của Ngài.

Tình yêu và sự chăm sóc của Cha được bày tỏ rõ nhất trong Con Ngài là Đức Chúa Giê-su. Vẻ đẹp của Kinh Thánh là Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta bốn góc nhìn phong phú về đời sống Đức Chúa Giê-su để chúng ta có một bức tranh đầy đủ hơn về Ngài. Trong Ma-thi-ơ (do một người Do Thái viết cho người Do Thái), chúng ta thấy Đức Chúa Giê-su là Đấng Mê-si đã được trông đợi từ lâu, ứng nghiệm điều đã được hứa. Trong Mác, chúng ta thấy Đức Chúa Giê-su sống một đời sống tích cực trong sự hầu việc và hy sinh. Ngài luôn nghĩ đến người khác và luôn đáp ứng ý muốn của Cha. Trong Lu-ca, chúng ta đọc về cảm xúc của Đức Chúa Giê-su, nhân tính và lòng thương xót của Ngài, chúng ta đọc những điều này để bảo đảm rằng những gì chúng ta đọc là thật (*Lu-ca 1:3, 4*). Trong Giăng, chúng ta thấy Con Đức Chúa Trời nhập thể và được mời gọi tin rằng Đức Chúa Giê-su chính là Đấng Ngài tự xưng, để đời sống thuộc linh của chúng ta được phục hưng. Dù cả bốn sách Phúc Âm đều đề cập cùng một nội dung, nhưng “chúng không trình bày mọi điều theo cùng một lối văn. Mỗi trước giả có kinh nghiệm riêng; sự đa dạng này làm cho kiến thức được trình bày trở nên phong phú và sâu sắc hơn để đáp ứng nhu cầu của những tâm trí khác nhau.”—Ellen G. White, Manuscript 105, 1900. Bạn đã đọc Phúc Âm nào gần đây nhất?

Trong Ma-thi-ơ 1:23, có một danh được đặt cho Đức Chúa Giê-su. Vì sao điều này quan trọng trong việc hiểu bản tính Đức Chúa Trời? Hãy đọc Ma-thi-ơ 28:20, tập trung vào phần cuối câu. So sánh hai câu này. Bạn nhận thấy điều gì?

Chúng ta chỉ mới chạm đến bề mặt của đề tài rất lớn này: bản tính Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời lớn lao và kỳ diệu hơn điều chúng ta có thể hiểu thấu, và chúng ta sẽ mãi mãi học biết về Ngài cho đến đời đời.

Đức Chúa Trời đáng được ngợi khen vì Ngài là ai và vì những gì Ngài đã làm và đang làm trong đời sống chúng ta. Hãy dành một ít thời giờ ngay bây giờ để dâng một lời cầu nguyện ngợi khen Đức Chúa Trời vì Ngài là ai. Hãy cụ thể về điều Kinh Thánh nói với bạn về Đức Chúa Trời. (Ví dụ: “Tạ ơn Chúa vì Ngài là _____, như Ngài phán với con trong _____.”)

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: Đức Chúa Trời kêu gọi dân Ngài đại diện cho bản tính Ngài; nhưng để làm được điều ấy, chúng ta cần tự mình biết Ngài. Vì đôi mắt tội lỗi của chúng ta vốn thường hiểu lầm đường lối thánh khiết và trọn lành của Ngài, do đó cách tốt nhất để thấy Ngài rõ ràng là tìm kiếm Lời Ngài trong Kinh Thánh.

“Tất cả tình yêu của người cha đã truyền từ thế hệ này sang thế hệ khác qua dòng chảy của tấm lòng loài người, tất cả những suối nguồn dịu dàng đã mở ra trong linh hồn con người, nhưng so với tình yêu vô hạn, không bao giờ cạn của Đức Chúa Trời, thì điều đó chỉ như một dòng suối nhỏ so với đại dương bao la. Không lời nói nào có thể thốt lên; không một ngọn bút nào có thể diễn tả. Bạn có thể suy gẫm mỗi ngày trong đời mình; bạn có thể tra xét Kinh Thánh cách siêng năng để hiểu điều ấy; bạn có thể huy động mọi năng lực và khả năng mà Đức Chúa Trời đã ban cho bạn để cố gắng hiểu thấu tình yêu và lòng thương xót của Cha trên trời; tuy nhiên, vẫn còn một sự vô hạn vượt xa hơn nhiều. Bạn có thể học tình yêu ấy qua các thời đại; nhưng bạn không bao giờ có thể hiểu trọn chiều dài và chiều rộng, chiều sâu và chiều cao của tình yêu Đức Chúa Trời trong việc ban Con Ngài để chết vì thế gian. Chính cõi đời đời cũng không thể bày tỏ hết. Tuy nhiên, khi chúng ta học Kinh Thánh và suy gẫm về đời sống Đấng Christ và kế hoạch cứu chuộc, những chủ đề lớn lao ấy sẽ ngày càng mở ra rõ ràng hơn cho sự hiểu biết của chúng ta.”—Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, tập 5, tr. 740.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Khi bạn suy nghĩ về những thuộc tính của Đức Chúa Trời mà bạn đã học trong tuần này, thuộc tính nào đã tác động mạnh nhất đến sự hiểu biết của bạn về Đức Chúa Trời?
2. Bạn còn có thể nghiên cứu những thuộc tính nào khác của Đức Chúa Trời để giúp mối quan hệ của bạn với Ngài càng thêm sâu sắc và vững mạnh?
3. Với một người thân trong gia đình hoặc một người bạn, hãy đọc hoặc nghe quyển Con Đường Giải Thoát, chương 1, rồi cùng nhau thảo luận. Chương này đem đến cho bạn những nhận thức mới nào về bản tính Đức Chúa Trời và về Đức Chúa Giê-su?
4. Nhiều người có một hình ảnh méo mó về Đức Chúa Trời, điều mà Đức Chúa Giê-su đã đến để sửa lại. Bạn có thể làm gì để chia sẻ một hình ảnh rõ ràng và chính xác về bản tính Đức Chúa Trời cho những người trong phạm vi ảnh hưởng của bạn?
5. Hãy nghĩ lại điều bạn học được trong bài đọc ngày Thứ Hai. Dù rõ ràng chúng ta là những tội nhân và bất khiết, nhưng Kinh Thánh cũng có những lời tuyên bố rõ ràng về dân sự Đức Chúa Trời sống đời sống thánh khiết. Hãy đọc 1 Phi-e-rơ 1:13–16; Rô-ma 6:22; và Hê-bơ-rơ 12:14. Đức Chúa Trời là thánh và mời gọi chúng ta nên thánh. Nhưng thật sự sống đời sống thánh khiết có nghĩa là gì?